

کاهش تورم تولیدکننده

پس از ۶۷ ماه در خردادماه امسال نرخ تورم سالانه شاخص بهای تولیدکننده به کانال ۲۰ درصد رسید. به گزارش ایسنا، محمد شیرجیان، معاون سیاستگذاری پولی بانک مرکزی ضمن تاکید بر تداوم کاهش نرخ تورم سالانه و نقطه به نقطه مصرف کننده گفت: نرخ رشد پایه پولی نیز از ۴۵ درصد ابتدای سال گذشته به ۲۱/۱ درصد در اردیبهشت ۱۴۰۳ کاهش یافت؛ نرخ رشد نقدینگی هم با ۷/۵ درصد کاهش به ۲۵/۶ درصد در اردیبهشت ۱۴۰۳ رسید. او با اشاره به سیاست‌های پولی بانک مرکزی گفت: با اجرای سیاست‌های پولی بانک مرکزی طی سال گذشته و تداوم آن در سال جاری، نرخ رشد نقدینگی از ۳۳/۱ درصد در فروردین سال گذشته به ۲۴/۳ درصد در اسفندماه گذشته کاهش یافت و این شاخص مهم با ۷/۶ درصد کاهش نسبت به فروردین سال گذشته به ۲۵/۶ درصد در اردیبهشت ۱۴۰۳ رسید.

دستور تکمیل فوری ۵ سامانه اقتصادی

وزیر اقتصاد به زیرمجموعه‌های این وزارتخانه از جمله گمرک، سازمان اموال تملیکی، بیمه مرکزی و بانک‌های دولتی تاکید کرد قبل از پایان دولت سیزدهم سامانه‌های مرتبط باید در مرحله نهایی قرار بگیرند. به گزارش تسنیم، احسان خاندوزی، وزیر اقتصاد با اشاره به اقداماتی که وزارت اقتصاد سعی دارد تا قبل از پایان دولت سیزدهم و حداکثر تا نیمه سال جاری در راستای اقتصاد دیجیتال نهایی کند، اعلام کرده است: یکی از توقعات ما از گمرک این است که هر چه زودتر سامانه جدید گمرکی را راه اندازی کنند. وزیر اقتصاد تصریح کرد: سامانه جدید گمرک باید تا قبل از پایان تابستان به صورت صددرصدی به بهره‌برداری برسد، این اقدام، می‌تواند بسیاری از مشکلات گمرکی را حل کند. هم‌اکنون سامانه جدید در دو گمرک اجرایی به صورت پایلوت عملیاتی شده است. طبق توضیحات وزیر اقتصاد، سازمان اموال تملیکی در ظرف هفته‌های آینده سامانه جامع ثبت و ضبط برخط تمام اموال تملیکی را نیز در دستور کار دارد.

تعیین قیمت بلیت در ستاد اربعین

قیمت بلیت در ستاد اربعین مشخص می‌شود و برای افزایش قیمت بلیت اربعین موضوع یکسری خالی برگشت اتوبوس‌ها در نظر گرفته شود. به گزارش ایسنا، داریوش اماني، رئیس سازمان راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای در نشست خبری امروز درباره اقدامات انجام‌شده برای سفرهای اربعین اظهار داشت: ۲ هزار و ۴۰۰ میلیون تومان اعتبارات برای انجام اقدامات مرتبط با انجام سفرهای اربعین در نظر گرفته شده که بخشی از آن در سامانه‌های مسیر ایلام به مهران صرف شد. در حالی که در دو سال گذشته ترافیک این مسیر به ۳۲ ساعت می‌رسید و آب‌رسانی به مردم در این ساعات با با لگد انجام شد اما با اقداماتی که انجام شد سال گذشته این ترافیک به کمتر از ۲ ساعت رسیده است. معاون وزیر راه و شهرسازی ادامه داد: امسال هم اسنپ و تپسی باید برای انجام سفرهای اربعین حضور داشته باشند.

عبدالله باباخانی کارشناس انرژی هشدار داد:

سونامی در ۱۴۱۰

بدون سه راهکار سرعت برداشت از میادین مشترک ایجاد وزارت انرژی و تنوع سبد سوخت به ابربحران می‌رسیم

در صورتی که فرض بر این باشد که این روند اصلاح نشود، چه وضعیتی در سال‌های بعد خواهیم داشت؟

با همین دست فرمان پیش برویم در سال ۱۴۱۰ با بحران روبه‌رو می‌شویم. تا سال ۱۴۱۰ در بخش گاز به طور میانگین روزانه حدود ۵۰۰ میلیون مترمکعب کسری خواهیم داشت که در پیک زمستان به ۸۰۰ میلیون مترمکعب هم می‌رسد. در بخش بنزین روزانه حدود ۷۰-۸۰ میلیون لیتر کسری خواهیم داشت. در بخش برق میانگین حدود ۶۰ گیگاوات کسری خواهیم داشت که در پیک به ۸۰ گیگاوات هم خواهیم رسید و در بخش نفت تقریباً همه تولید مصرف داخلی می‌شود و شاید واردکننده حدود ۵۰۰ هزار بشکه نفت هم بشویم. این اعداد و ارقام تا آن زمان کشور را زمین گیر کرده‌اند. ابربحران انرژی می‌تواند کشور را به سمت بحران‌های مکرر اجتماعی سوق دهد.

این نتیجه حکمرانی اشتباه در ۱۳ دولت قبلی در بخش انرژی بوده است. در دولت‌های گذشته وزیر نفت فقط وظیفه تولید نفت و گاز را برعهده داشته است. این تعریف اشتباه از وظایف به‌گونه‌ای بود که در دوره‌ای لوله‌کشی گاز از افتخارات یک وزیر معرفی می‌شد. وزیر نیرو هم فقط تلاش کرده برق بیشتر تولید کند. کشور از لحاظ شدت مصرف انرژی رتبه نخست جهان را دارد. به عبارتی در ایران برای یک خودرو ۱۵ برابر مشابه همان خودرو در ژاپن انرژی مصرف می‌شود.

از صنعت گاز به سمت پتروشیمی‌ها رفتیم، اما به جای تکمیل زنجیره و رسیدن به اهداف فلسفه وجودی پتروشیمی‌ها برای درآمد چند برابر، به خام‌فروشی در پتروشیمی‌ها به دلیل تکمیل نکردن زنجیره پایین دستی ادامه دادیم.

امروز افتخار ما این است که با خطوط لوله و تجهیزات کشورمان، بازار آذربایجان، ارمنستان و عراق را به ترکمنستان داده‌ایم و در آینده نزدیک بازار پاکستان و هندوستان را به روسیه می‌دهیم. ایرانی که می‌توانست حتی بازارهای اروپا را در دست خودش داشته باشد، امروز به ۵ یا ۱۰ درصد حق ترانزیت گاز آنها چشم دوخته است. کشور ما مدیریت تولید دارد اما مدیریت تولید فقط ۴۰ درصد از مدیریت انرژی است. در مدیریت مصرف که اهمیتی برابر دارد، کاری نکرده‌ایم. در تنوع و گسترش انرژی که ۲۰ درصد مدیریت انرژی است، هیچ کاری در عمل نکرده‌ایم و در ۱۳ دولت قبلی تنها ۴۰ درصد مدیریت انرژی را پیاده کرده‌ایم.

با توجه به اینکه بخشی از ذخایر گاز را در این سال‌ها از دست داده‌ایم و بسیاری از چاه‌های نفت به فرسودگی رسیده آبراه‌ی برای عبور از بحران انرژی وجود دارد؟

اکنون که دولت دکتر پزشکیان تا چند هفته دیگر مستقر می‌شود، خود را موظف دیدم که «کلیات» برنامه مقابله با بحران انرژی ایران که بالغ بر دو سال، وقت صرف آن کرده‌ام را اینجا مطرح کنم. به دولت‌مردان ایران می‌گویم کمی ممکن است تصمیم‌گیری‌ها تلخ باشد، اما گاهی جراحی سخت بهتر از مردن زود هنگام است. اعداد و ارقام می‌گویند فرصت نجات انرژی ایران برای ماندن و رقابت کردن بسیار کم است. برای نجات از بحران انرژی سه راه حل پیشنهاد می‌شود. اول تشکیل وزارت انرژی است.

چرا فکر می‌کنید وزارت نفت و نیرو نمی‌توانند نقش وزارت انرژی را ایفا کنند؟

زیرا در کشور ما وزیر نفت و نیرو تنها وزیر تولید این فرآورده‌ها هستند و هیچ مسئولیتی در مدیریت مصرف و یا سیاست‌گذاری برای تنوع سبد انرژی ایران ندارند. مدیریت مصرف فقط خواهش و تمنا از مردم برای کاهش مصرف گاز در زمستان نیست.

سال گذشته روزانه سه میلیون و ششصد هزار بشکه نفت و میعانات گازی از زیر زمین برداشت کرده‌ایم که با نرخ اوپک می‌شود ۱۱۰ میلیارد دلار، و ۲۷۵ میلیارد مترمکعب گاز برداشت کرده‌ایم که با نرخ منطقه می‌شود ۷۰ میلیارد دلار.

یعنی ما ۱۸۰ میلیارد دلار از منابع زیر زمینی با همین شرایط تحریمی منابع برداشت کرده‌ایم، پولی که به بانک مرکزی برگشت خورده، حدود ۲۸ میلیارد دلار است. ۱۰ میلیارد دلار هم در داخل به صنایع و مردم فروخته‌ایم. حدود ۱۰ میلیارد دلار هم گاز و فرآورده صادرات داشته‌ایم. ۳۵ میلیارد دلار هم به مردم یارانه انرژی (تخفیف) داده‌ایم. نتیجه می‌گیریم که سالی حدود ۱۰۰ میلیارد دلار ما هدررفت ثروت به‌خاطر نداشتن مدیریت یکپارچه و بروز در بخش انرژی داریم.

این است که اصرار دارم باید مدیریت انرژی کشور یکپارچه بشود و ادامه وضعیت موجود خساراتش همین است و بیشتر هم می‌شود. برای وزارت انرژی باید این زیرمجموعه‌ها تعریف شود:

۱- مدیریت نفت و فرآورده‌های نفتی، ۲- مدیریت گاز، ۳- مدیریت برق نیروگاه‌های فسیلی، ۴- مدیریت برق تجدیدپذیر، ۵- مدیریت خطوط انتقال نیرو و ۶- مدیریت برق هسته‌ای. علت این نوع تفکیک و سایر زیرمجموعه‌ها در طرحی که برای نجات از بحران انرژی نوشته‌ام به‌صورت کامل آمده است، همچنین آب از نیرو جدا شده است.

دومین راهکار به میادین مشترک نفت و گاز مربوط می‌شود. به دلیل اینکه دنیا در حال گذار از انرژی‌های فسیلی است و قبل از پایان این دهه، نفت دیگر کالای استراتژیک سبد انرژی نخواهد بود، بنابراین تا می‌توانیم باید نفت و حداکثر یک دهه بعدش گاز را تبدیل به ثروت کنیم. این ثروت باید تبدیل به پروژه‌های زیربنایی برای امرار معاش مردم و همچنین پایه اقتصاد نسل‌های آینده بشود.

به‌عنوان نمونه تبدیل جنوب ایران به یکی از قطب‌های تولید هیدروژن سبز و جایگزین کردن با نفت برای صادرات برای صدها سال بعد از دوران نفت و ده‌ها طرح

گروه اقتصاد: بحران انرژی تا سال ۱۴۱۰ تبدیل به ابربحران می‌شود. کسری‌ها در بخش بنزین، نفت، گاز و برق به سرعت افزایش می‌یابد و این ناترازی می‌تواند ایران را از یک کشور صادرکننده نفت به واردکننده نفت و میعانات تبدیل کند. با وجود تاکید مسئولان در دست‌کم یک دهه گذشته بر لزوم رفع این ناترازی اما برنامه عملی که نتیجه مثبتی در جهت رشد تولید و یا مدیریت مصرف داشته باشد اجرا نشده است. در حوزه بنزین با شوک‌های قیمتی، تلاش شده این ناترازی تا حدی جبران شود، در حوزه گاز، جایگزینی بخاری‌ها در برنامه‌ها آورده شده و در بخش برق با خاموشی‌های مکرر سعی در عبور کوتاه مدت از بحران شده است. مجموعه برنامه‌هایی که نه تنها به اصلاح ساختار کمکی نکرده که به جز مقطعی کوتاه، نتوانسته در کاهش ناترازی نقشی داشته باشد. امروز برای جلوگیری از بروز یک ابربحران ناگزیر به اقداماتی سخت و گذر از راهی دشوار هستیم که تماماً رئیس جمهور آینده طی برنامه‌ای جامع باید نسبت به انجام آن اقدام کند.

هرچند برخی کارشناسان افزایش قیمت را راهی مناسب و گریزناپذیر برای عبور از این بحران می‌دانند اما عبدالله باباخانی کارشناس انرژی معتقد است بدون افزایش قیمت حامل‌ها می‌توان با سه روش این ناترازی را کاهش داد. او در طرحی با عنوان «گذر از بحران انرژی ایران» بر متشکل شدن مدیریت انرژی در کشور، افزایش برداشت از میادین مشترک و تنوع سبد سوخت تاکید می‌کند.

باباخانی در گفت‌وگو با هم‌میهن راه‌های عملی اجرای این طرح را توضیح می‌دهد و می‌گوید: «وقتی ما سالی ۱۰۰ میلیارد دلار به دلیل عدم مدیریت روز در انرژی و تحریم‌ها هدر می‌دهیم و فقط ۳۵ میلیارد دلار یارانه می‌دهیم، چرا ابتدا باید سراغ مردم برویم. خودروسازها سالی ۸ میلیارد دلار به خاطر ماشین غیراستاندارد از بنزین کشور را هدر می‌دهند، چرا جوابش را مردم بدهند. هزینه تحمیلی به خاطر بد مدیریت کردن در تولید برق و هدررفت در خطوط انتقال نیرو چه ربطی به مردم دارد.»

او اضافه می‌کند: «با توجه به درآمد کم مردم، به هیچ‌عنوان نباید سراغ تغییر قیمت‌ها رفت. نصف همان ۱۰۰ میلیارد دلار عدم مدیریت درست انرژی کشور را اصلاح کنند، برای مردم این نسل و نسل آینده کافی است. فراموش نکنیم که برداشت ۱۸۰ میلیارد دلار نفت و گاز از زیرزمین در واقع متعلق به خود مردم است که دولت پیش‌پیش به‌عنوان مالیات پنهان بر می‌دارد. اما به خاطر بد مدیریت کردن در بخش انرژی حدود ۱۰۰ میلیارد دلار آن را هدر می‌دهد.»

بحران انرژی یکی از مهمترین بحران‌های اقتصاد ایران است. شما دورنمای این بحران را چگونه می‌بینید؟

در این ۱۳ دولت قبلی صنعت نفت ایران از یک صنعت بین‌المللی و رقیب به یک صنعت محلی و فرسوده تبدیل شده است؛ به طوری که نزدیک به ونزولایی شدن هستیم. صنعت گاز وضعیتی اسفناک‌تر از صنعت نفت پیش رو دارد. صنعت برق کشور یکی از بدترین راندمان‌های نیروگاهی و بیشترین افت برق در شبکه کشور را دارد. به صورتی که حدود ۵ برابر نیروگاه اتمی بوشهر، برق بیشتری نسبت به استاندارد جهانی در شبکه برق کشور هدر می‌رود.